

ANEMOMAZOMATA

Είκοσιδύο αιώνας μετά τον Δημοσθένην, ἐπρόκειτο ν' ἀνέλθῃ ἡ Πνύξ νὰ δεχθῇ ἐπ' αὐτῆς τὸν κ. Δαμαλάξ ν' ἀγορεύσῃ. "Ὅ,τι δὲν ἔκαμεν ἡ Ἀστυνομία, τὸ ἔκαμεν ὁ οὐρανός. Ἐματίζωσε μὲ τὴν ἀδιάκοπον βροχί'ν του τὴν ρητορικὴν φήμην τοῦ θεολόγου καὶ ἐπροφύλαξε τὴν Πνύκα ἀπὸ τῆς ἐπιδρομῆς του.

* *

Καὶ ὅμως ἡ Πνύξ εἶνε ἴσως τὸ ἀρμοδιώτερον μέρος διὰ τοιοῦτους ρήτορας, διότι τὸ πλεῖστον μέρος αὐτῶν εἶνε καλὸ διὰ Πνύξ...ιμο ν.

* *

Ἐγείναν ὅμως ἡ συνέλευσις εἰς τὸ δημαρχεῖον, ἡ ὅπως τὴν ἀπεκάλεσαν ἡ ἐκκλησία. Ἐρουρήγησαν ὁ κ. Δαμαλάξ, καὶ πάντες οἱ ἕνεκα ἐγκεφαλικῶν λόγων ἔχοντες ἀποκεκτυμένα δικαίωματα ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν.

* *

Ἐν τούτοις ἐπειδὴ ἡ πρώτη ἀπόπειρα ἀπέτυχε, ἡ δευτέρα αὕτη ἐπιτυχούσα δύναται ν' ἀποκληθῇ ἀναδαμαλατισμός.

* *

Σχετικὸν μὲ τὴν ἀσθένειαν τοῦ κ. Κουμουνδούρου.

Ὁ κ. Τρικοῦπης πάσχει περισσότερο τοῦ κ. Κουμουνδούρου, διότι οὗτος εἶχε μόνον 92 σφύξεις, ἐνῶ ἐκεῖνος πρὸ τῶν ἡμερῶν εἶχε τὰς σφίξεις 118 βουλευτῶν!!

* *

Ἀναφορὰ τῶν ἀνδριάντων τοῦ Ρίγγα Φερραίου, Πατριάρχου Γρηγορίου καὶ Κοραῆ πρὸς τὸ Πρυτανεῖον, παρακαλεῖ τὸν περινούστατον κ. Πρύτανιν, ἀν' ἀληθῶς πρόκειται νὰ στήσῃ τὸν ἀνδριάντα τοῦ Γλάδστωνος εἰς τὰ προπύλαια τοῦ Πανεπιστημίου, μεταξὺ αὐτῶν, νὰ στήσῃ καὶ τὸν ἀνδριάντα τοῦ Σκουλούδη ἢ ἄλλου πολυγλώττου διερμηνέως, δ' ἀνὰ δύναται μέσον αὐτοῦ νὰ συνενγῶνται μετὰ τοῦ Γλάδστωνος, ἀγνωσῶντος τὴν ἑλληνικὴν ὡς ἄλλοδαποῦ.

* *

Ἡ «Στοά» ἀναφέρει ὡς ἀπόδειξιν τῆς προόδου τῆς Ἑλλάδος ὅτι ἐν Σπάρτῃ φαρμακοποιός τις εἰσέγαγε μικρὰν μηχανὴν πρὸς κατασκευὴν πάγου. Τὸ δείγμα εἶναι πράγματι σοδαρόν, ἀφοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐξήγατα: ὅτι οἱ Ἕλληνες ἀνεγνώρισαν, ὅτι εἰς τὴν παρούσαν κατάστασιν τῶν ὁ πάγος εἶνε πράγμα ἀναγκαϊότατον διὰ τὸ κρυσθῖον τῶν.

* *

Ὡς πληροφοροῦμεθα μεταξὺ τῶν συγχαρητηρίων, τὰ ὅποια ἔλαβεν ὁ κ. Σκουλούδης ἐπὶ τῇ διαδόσει τοῦ διορισμοῦ του ὡς πρεσβευτοῦ ἐν Ἰσπανίᾳ εἶναι καὶ ἐκεῖνα τοῦ συμβουλοῦ τῆς ἐν Παρίσιος γαλλικῆς μεταλλευτικῆς ἐταιρίας τῶν μεταλλουργεῖων τοῦ Λαυρίου.

Σπανίως ὥραϊος νέος ὑπέστη ἐν τῷ βίῳ αὐτοῦ τόσας ρομαντικὰς μεταβολάς, ὅσας ὁ κ. Δαμαλάξ, ὁ κατορθώσας νὰ μεταποιήσῃ εἰς Ἑλληνίδα τὴν διάσημον ἰθιοποιὸν Σάρραν Βερνάρδ. Ὁ γάμος οὗτος ἐτίμησε τὴν Ἑλλάδα, ὅσον τουλάχιστον καὶ ἡ πρὸ τῆς Χίου πυρπόλησις τοῦ Τουρκικοῦ στόλου ὑπὸ Κανάρη, ἐὰν κρίνωμεν ἐκ τοῦ περὶ αὐτοῦ γενομένου λόγου ὑπὸ τῶν συναδέλφων. Ἀλλ' ἐν ᾧ οἱ πάντες ἐπιστεῦομεν, ὅτι ἡ χαριέστατος νεανίας διέτριβεν ἔτι ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς Γαλλίας δρέπων δάφνας καλλιτεχνικὰς, αἴφνης μανθάνομεν, ὅτι εὐρίσκεται ἐν μέσῃς Ἀθίνας καὶ πρόκειται νὰ ἐκφωνήσῃ ἐθνικὸν λόγον ἀπὸ τῆς Πνυκῆς ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι τοῦ πολιτικοῦ βίου τοῦ Γλάδστωνος. Καὶ τῷ ὄντι οὐδ' ἐν κολακωτικώτερον διὰ τὸν μέγαν φιλέλληνα ἢ νὰ ἐκφωνήσῃ τὸν λόγον τοῦ ὁ νεαρός ἰθιοποιός μόνον κακῶς ἐξελέγη ἡ Πνύξ, ἥτις ἤκουσε τὸν οὐρκανοβόμωνα λόγον τοῦ Δημοσθένους καὶ τοῦ Περικλέους καὶ ἴσως ἔχει τινὰς εἰσέτι ἀναμνήσεις. Διὰ τοῦς ἰθιοποιούς θὰ ἦτο προτιμώτερον νὰ ἐριθῆ ὡς σῆμα ἢ θημέλη τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου: ἀλλὰ δὲν πειράζει ἀπολύτως ἡ ἰδέα εἶνε λιμπρᾶ, ἔξοχος εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ συνετέλεσενεῖς γέννησιν αὐτῆς καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Πρέπει νὰ κολακωθῇ ὁ πτωχὸς ὁ Γλάδστωνος εἶναι ἰθιοπροσδύτης καὶ πολίτης, σχεδὸν παλίμπκις, ὅπως οἱ συγκλητὴ καὶ τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου, καὶ ἀδύνατον νὰ μὴ συγκινηθῇ ὅπως εἶπον ἐκ τοῦ δαμαλαίου λόγου πρὸς ὄφελος τῆς Ἑλλάδος πάντως.

Ὅταν ἐξέλιπε τὸ πνεῦμα τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων καὶ τῆς Σπάρτης καὶ τὰ Ἀθήνα κατεῖχον τὴν ἡγεμονίαν τῆς Ἑλλάδος, οἱ τότε Ἕλληνες δὲν ἐφέροντο ἄλλως πρὸς τοὺς μεγάλους πολίτας τῆς Ρώμης: διοργάνιζον καὶ ἐκεῖνοι συναθροίσεις, ἐξεφώνουν λόγους, ἀνίγειρον ἀνδριάντας καὶ ἐώρταζον ἐκ πλεόν τὴν ἐπέτειον τῆς ἐν Μαραθῶνι καὶ ἐν Πλαταιῶν μάχῃ καὶ τὴν ἐπέτειον τῆς Σαλαμῖνος, ἀλλὰ τὰ γενέθλια τοῦ Κλεωνος ἢ τοῦ Βρούτου ἢ τοῦ Πομπηίου ἢ τοῦ Καλλιγούλα ἢ καὶ τὰς ἐπετηρίδας τοῦ πολιτικοῦ ἢ τοῦ στρατιωτικοῦ αὐτῶν βίου. Ἡ ἡγεμονία τῶν Ἀδδύρων ὡς τελευταία φαίνεται, ἐκ κατίσχυσε καὶ ἐν τῇ νεωτέρῃ Ἑλλάδι, ἐλπίζομεν δὲ ὅτι διὰ τῆς κολακείας καὶ διὰ τῶν θυμιμάτων καὶ διὰ τῶν ἀνδριάντων θὰ μεγαλυνοθῶμεν ἐν Ἀνατολῇ ὡς ἔθνος καὶ ὡς φυλὴ. Ἀλλὰ τότε εἴμεθα ἀσυνεπεῖς δημιουργοῦντες στόλους καὶ στρατοὺς καὶ δαπανῶντες ὑπέρογκα ποσά: ἀρκεῖ νὰ ἀγορεύσωμεν δέκα Δαμαλάδες, νὰ τοποθετήσωμεν τὸν μὲν ἐπὶ τῆς Πνυκῆς, τὸν δὲ εἰς τὸν Ἀκροκόρινθον, τὸν δὲ εἰς τὸν Ταύρον ἄλλον ἐπὶ τοῦ Παργασοῦ, ἄλλον ἐπὶ τοῦ Πίνδου, ἄλλον ἐπὶ τοῦ Ὀλύμπου καὶ τὸν τελευταῖον τὸν καλλίτερον τὸν καθηγητὴ τῆς Θεολογίας νὰ στείλωμεν εἰς τὸ Παλαμῆδι διὰ νὰ ἐκφωνήσῃ ἀπὸ τῶν ὑψικρήνων λόγους ὑπὲρ πάντων τῶν φιλελλήνων καὶ γυναικῶν καὶ τέκνων αὐτῶν, ὅπως ἐλύσωμεν οὕτω τὴν προσοχὴν τοῦ κόσμου καὶ ἀπελευθερώσωμεν τοὺς δούλους ἀδελφοὺς ἡμῶν καὶ ἀποκαταστήσωμεν τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν αὐτοτέλειαν. Οὕτω θὰ καταστῇ καὶ τὸ ἔθνος Παρυστῆμιον μικρογραφία τῶν ἀρχαίων Ἀδδύρων.